नगराच् च विनिर्गत्य स तं सस्मार राक्षसं,
स्मृतमात्रागतं तं च जगाद रचितानतिं । 347
सिद्धक्षेत्रे प्रयातव्यम् उदयाद्रौ मया सखे
भद्राविद्याधरीहितोर्, अतस् त्वं तत्र मां नय । 348
तथा 'इत्य् उक्तवतस् तस्य स्कन्धम् आरुह्य रक्षसः
ययौ च स तया रात्र्या दुर्गमां षष्टियोजनीं । 349
प्रातश् च तीर्त्वा शितोदाम् अलंघ्यां मानुषैर् नदीं
उदयाद्रेर् अथ प्रापत् संनिकर्षम् अयत्नतः । 350
अयं स पर्वतः श्रीमान् उदयाख्यः पुरस् तव,
अत्र 'उपरि च न 'अस्त्य् एव सिद्धधाम्नि गतिर् मम । 351
इत्य् उक्त्वा राक्षसे तस्मिन् प्राप्तानुज्ञे तिरोहिते
दीर्घिकां स ददर्श 'एकां रम्यां तत्र विटूषकः । 352
वदन्त्याः स्वागतम् इव भ्रमद्भ्रमरगुञ्जितैः
तस्यास् तीरे न्यषीदच् च फुल्लपद्माननश्रियः । 353
स्त्रीणाम् इव 'अत्र च 'अपश्यत् पदपंक्तिं सुविस्तरां,
अयं प्रियागृहे मार्गस् तव 'इति ब्रुवतीम् इव । 354
अलंघ्यो ऽयं गिरिर् मर्त्यैस्, तद् इह 'एव वरं क्षणं
स्थितो भवामि, पश्यामि कस्य 'इयं पदपद्धतिः । 355
इति चिन्तयतस् तस्य तत्र तोयार्थम् आययुः
गृहीतकाञ्चघटा भव्याः सुबहवः स्त्रियः । 356

Digitized by Google